

ผลของโพแทสเซียมต่อคุณภาพของฝรั่ง

Effect of Potassium on Quality of Guava

นิภาพร สอนสุด^ก และ ตรา鼓 อันสุวรรณ^ก

Nipaporn Sonsud^ก and Tragool Tunsuwan^ก

Abstract : Guava plants were grown in 50 liters pot with fine sand. The plants were treated with four different levels of potassium concentrations i.e. 600, 800, 1000 and 1200 meq/l. The guava plants were given about 1-2 liters of the nutrient solution every day. The experiment was conducted at Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University during December 1998 to July 1999. The results showed that all treatments had no effect on the stem height, stem diameter and dry weight, but it was significant by affected canopy width and fruit growth. At 1200 meq/l fruit weight, fruit size, Tritrable Acid (TA) and Total Soluble Solids (TSS) of fruits were higher than other treatments, whereas the firmness of fruit and vitamin C content were not different. The concentration of potassium affected the accumulation of Mg in leaf. Guava leaves had more Mg content when low K concentration was applied. The Mg content decreased when the level of K supply was high. However the levels of N, P, K, Ca, chlorophyll-a and chlorophyll-b content were not different in all the treatments.

บทคัดย่อ : ผลของโพแทสเซียมต่อคุณภาพของฝรั่งพันธุ์กลมสาลี ที่ปลูกในกระถางดินเผาขนาดความจุ 50 ลิตร ซึ่งใช้รายละเอียดเป็นวัสดุปูลูก โดยมีการควบคุมระดับความเข้มข้นของโพแทสเซียม 4 ระดับคือ 600, 800, 1000 และ 1200 meq/l ทุกกรรมวิธีลดาระลายประนาม 1-2 ลิตร ให้กับต้นฝรั่งทุกวัน ทำการทดสอบตั้งแต่เดือนธันวาคม 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542 ณ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า โพแทสเซียมทั้ง 4 ระดับไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตด้านความสูงของต้น เส้นผ่าศูนย์กลาง และน้ำหนักแห้งในแต่ละส่วนของต้น แต่จะมีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตด้านความกว้างของทรงพุ่ม และการเจริญเติบโตของผล ที่ระดับความเข้มข้น 1200 และ 1000 meq/l นิภาพรเจริญเติบโตดังกล่าวมากกว่าที่โพแทสเซียมระดับความเข้มข้น 600 และ 800 meq/l โพแทสเซียมระดับความเข้มข้น 1200 meq/l

^กภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่ 50200

^กDepartment of Horticulture, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand.

มีผลทำให้ฟรั่งมีน้ำหนักผล ขนาดผล ความหนาของเนื้อ ปริมาณกรดรวม (TA) และปริมาณของเแข็งที่ละลายน้ำได้ (TSS) เคลื่อนมากกว่าระดับโภเดสเซียมที่ 1000, 800 และ 600 meq/l แต่ไม่มีผลต่อความแน่นเนื้อและปริมาณวิตามินซีระดับความเข้มข้นของโภเดสเซียมมีผลต่อการสะสมปริมาณธาตุแมกนีเซียมในฟรั่ง โดยใบฟรั่งจะมีการสะสมธาตุแมกนีเซียมปริมาณมากในโภเดสเซียมระดับความเข้มข้นต่ำจะมีการสะสมปริมาณน้อยลงเมื่อระดับความเข้มข้นของโภเดสเซียมเพิ่มขึ้น ในขณะที่ปริมาณธาตุในโตรเจน ฟอสฟอรัส โภเดสเซียม แคลเซียม ปริมาณคลอโรฟิลล์อ และคลอโรฟิลล์บในใบของทุกระดับความเข้มข้น ไม่แตกต่างกัน

Index word : โภเดสเซียม คุณภาพ ฟรั่ง ชาต้อหารพืช
Potassium, Quality, Guava, Plant nutrient

คำนำ

ฟรั่งเป็นผลไม้ที่คนไทยรู้จัก นิยมรับประทานกันทั่วไป มีรสชาติกรอบอร่อย และช่วยระบบขับถ่ายได้ดี นอกจากรสชาติยังให้คุณค่าทางอาหาร (ระเบียบ, 2535) กล่าวคือเป็นผลไม้ที่มีวิตามินซีและเพคตินสูง ผลฟรั่งประกอบด้วยน้ำ 82.5 เปอร์เซ็นต์ กรด 2.45 เปอร์เซ็นต์ น้ำตาล 4.45-5.23 เปอร์เซ็นต์ ของเแข็งที่ละลายน้ำได้ 9.73 เปอร์เซ็นต์ วิตามินซี 260 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักผล 100 กรัม ซึ่งคุณค่าทางอาหารนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ อายุการแก่ของผลและฤดูกาล นอกจากนี้ยังมีแร่เหล็ก แคลเซียม และฟอสฟอรัสอีกด้วย ผลของฟรั่งใช้แปรรูปได้ เช่น เยลลี่ น้ำฟรั่ง และ ฟรั่งผง ใบใช้รักษาโรคห้องร่างและระจังก์กลิ่นปาก (สัมฤทธิ์, 2536)

ฟรั่งเป็นผลไม้เขต้อนที่พบเห็นได้ทั่วไป ในประเทศไทย ทั้งที่ปลูกเป็นการค้าหรือขึ้นตามสวนหลังบ้านและหัวไร่ป่าใหญ่เป็นพืชที่ค่อนข้างทนทานต่อสภาพแวดล้อม ติดผลดกและให้ผลตอบแทนสูง โดยมีต้องคูแลเฉพาะใจใส่มากนัก (สัมฤทธิ์ และคณะ, 2535) นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในผลไม้ส่งออกของประเทศไทย โดยสามารถส่งออกได้ตลอดปี ซึ่งยังไม่มีประเทศไทยเข่งเหมือนกับผลไม้ส่งออกชนิดอื่นๆ (ธนัท, 2538) ปัจจุบันเกษตรกรให้

ความสนใจกับการปลูกฟรั่งกันมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากฟรั่งเป็นไม้ผลที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกรต่อเนื่องตลอดทั้งปี และมีการปลูกกันมากพอสมควร

ปัญหาของเกษตรกรในขณะนี้ นอกจากเรื่องการใช้แรงงานที่ซึ่งมีความเสี่ยงในด้านการตลาด (ระเบียบ, 2535) เมื่อใดที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมากจะทำให้เกิดการตัดต่อด้านราคาร่วมทั้งคุณภาพ ถึงแม้ว่าฟรั่งเป็นผลไม้ที่สามารถให้ผลผลิตได้ตลอดปีแต่คุณภาพของฟรั่งนี้ได้สม่ำเสมอตลอดทั้งปีซึ่งในบางช่วงฟรั่งมีผลขนาดเล็ก เนื่องไม่กรอบ มีรสชาติจัด ไม่หวานเท่าที่ควร หรือมีรสเปรี้ยวนำไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ส่งผลกระทบต่อราคาผลผลิตตั้งแต่นั้นในการปรับปรุงคุณภาพของผล เช่น การทำให้ผลมีขนาดใหญ่ขึ้น มีรสหวานมากขึ้น ซึ่งการควบคุมธาตุอาหารต่างๆ ในดิน ให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสมนั้น เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพผล (ธนัท, 2538)

การปลูกฟรั่งเพื่อให้ได้คุณภาพผลผลิตดีขึ้นอยู่กับการจัดการดูแลรักษาที่ดี ตลอดจนการให้ความสำคัญด้านชาต้อหาร โดยเฉพาะธาตุโภเดสเซียมซึ่งมีผลต่อคุณภาพผลผลิตโดยตรง ทำให้รัศชาติของผลผลิตดีขึ้น ถ้ามีการให้ NPK ที่มี K สูง จะช่วยเพิ่มความหวานของเนื้อฟรั่ง ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะช่วงที่ผลฟรั่งกำลังเจริญเติบโตซึ่ง

โป๊เพตสเซี่ยมเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายสารสังเคราะห์ระหว่างแหล่งสร้างไปยังแหล่งสะสมทำให้เกิดน้ำตาลมากและเร็วขึ้น (วิจิตร, 2532)

งานทดลองครั้งนี้เน้นถึงอิทธิพลของการใช้ปุ๋ยโป๊เพตสเซี่ยมที่มีต่อคุณภาพของฝรั่ง โดยใช้ฟรั่งพันธุ์กลมสาลี เนื่องจากมีคุณลักษณะพิเศษกว่าพันธุ์อื่น กล่าวคือ มีเนื้อแน่น กรอบ รสชาติหวาน และมีผู้เรียบ ผลอ่อนสีเขียว เมื่อสุกมีสีขาวนวล ให้ผลเร็ว ผลค่อนมาก การเจริญเติบโตดี ต้นเป็นพุ่ม กว้าง ผลเก็บไว้ได้นานกว่าฟรั่งพันธุ์อื่น เมื่อเก็บจากต้นแล้วทิ้งไว้ที่อุณหภูมิปกติ จะเก็บได้นาน 4-5 วัน จึงจะสุก ถ้าเก็บไว้ในตู้เย็นจะเก็บไว้ได้นานประมาณ 7 วัน อายุสุกตามฟรั่งพันธุ์กลมสาลีนี้มีข้อด้อยคือขนาดผลค่อนข้างเล็ก เมื่อผลค่อนข้างบาง จำนวนเม็ดค่อนข้างมาก (จิรดา, 2539) โดยเฉพาะรากติดในบางช่วงมีรากค่อนข้างจัด หรือมีรากเบรี้ยว nano แนวทางหนึ่งในการที่ทำให้มีผลฟรั่งใหญ่ขึ้น มีความหนาของเนื้อเพิ่มขึ้น มีรากติดหวานขึ้น คือ การให้ความสำคัญในการให้ปุ๋ยโป๊เพตสเซี่ยมแก่ต้นฟรั่งโดยเฉพาะช่วงผลกำลังเจริญเติบโต

ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาผลของการเพิ่มขึ้นของโป๊เพตสเซี่ยมที่มีผลต่อคุณภาพของฟรั่ง

วิธีการทดลอง

ต้นฟรั่งพันธุ์กลมสาลีอายุ 1 ปี ปลูกในกระถางดินเผาขนาดความจุ 50 ลิตร ซึ่งใช้กรายละเอียดเป็นวัสดุปูกระเบื้อง ทำการปลูก ณ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ ประกอบด้วย 4 กรรมวิธี 7 ชั้นๆ ละ 1 ต้น มีระดับความเข้มข้นของโป๊เพตสเซี่ยม 4 ระดับ คือ 600, 800,

1000 และ 1200 meq/l ธาตุอาหารองตามคำแนะนำของ Hoagland and Arnon (1952) ปรับค่าความเป็นกรดเป็นด่างเท่ากับ 6.5 ทุกกรรมวิธีทำการ rakstar ละลายประมาณ 1-2 ลิตร ให้กับต้นฟรั่งทุกวัน ในเวลาช่วงเช้าตั้งแต่ 7.00 น. ถึง 8.00 น.

การบันทึกข้อมูลแบ่งเป็น การเจริญเติบโตของต้น การเจริญเติบโตของผล และคุณภาพผล หลังการเก็บเกี่ยว โดยตรวจสอบคุณภาพภายนอก และภายใน

ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลของโป๊เพตสเซี่ยมต่อการเจริญเติบโตของต้นฟรั่ง การศึกษาการเจริญเติบโตของฟรั่งพันธุ์กลมสาลี โดยใช้ปุ๋ยโป๊เพตสเซี่ยมในระดับความเข้มข้นแตกต่างกัน 4 ระดับคือ 600, 800, 1000 และ 1200 meq/l ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542 มีผลทำให้อัตราการขยายตัวต้น กว้างของทรงพุ่ม แตกต่างกันในพียงบางเดือนเท่านั้น คือในเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม ส่วนความสูงของต้นและเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น มีอัตราการขยายตัวที่ใกล้เคียงกันมาก จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 2, 3 และ 4) ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมในช่วงดังกล่าว เนื่องจากในเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ในประเทศไทยจะมีอากาศหนาวเย็น โดยเฉพาะในตอนภาคเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะช่วงหวัดเชียงใหม่จะมีอุณหภูมิต่ำกว่าที่อื่นมาก คือมีอุณหภูมิต่ำสุดระหว่าง 18.1-19.3 องศาเซลเซียส (ตารางที่ 1) ซึ่งอุณหภูมิที่สูงหรือต่ำเกินไปจะส่งผลให้การเจริญเติบโตของพืชไม่ดีเท่าที่ควร

Table1 Meteorological data during the experimental period, (December 1998 to July 1999).

Month	Air temperature			Relative Humidity			Rain	E-pan	Wind	Sunshine	
	max	min	mean	max	Min	Mean	mm	(mm/day)	(km/day)	act	poss
Dec-98	31.1	18.1	23.6	85	46.6	65.7	5.8	3.6	66.7	7.7	10.9
Jan-99	31	16.8	22.9	89.3	47.7	68.2	29.3	3.3	58.6	7.9	11
Feb-99	34.2	19.3	25.7	81.8	41.9	61.9	48	3.9	69.8	7.5	11.4
Mar-99	35.7	18.7	26	80.7	59	70.1	25.1	5	72.9	8.5	11.9
Apr-99	35.2	23.4	28.4	82.5	52.1	67.7	50.4	4.7	95.4	5.6	12.4
May-99	32.9	23	27.2	89.4	63.1	76.4	268.7	4.3	89.2	5.1	12.9
Jun-99	32.6	23.4	27.4	89.9	67.7	79.2	82	3.7	88.4	4.3	13.1
Jul-99	33.2	23.6	27.7	90.1	64.6	77.4	132.1	4.1	72.4	3.9	13

Multiple Cropping Center, 1998-1999.

ในเดือนธันวาคม (2524) กล่าวว่าอุณหภูมิเป็นปีจัยหนึ่งที่มีผลต่อการควบคุมกระบวนการเมททาโนบิสิเจน และปฏิกิริยาภายในเซลล์พืช ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการมาเป็นการเติบโตของพืชทั้งต้น ผลของอุณหภูมิตามากกิจกรรมต่างๆ ในเซลล์พืช ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของพืชลดลง ได้แก่ การขยายพื้นที่ในการเคลื่อนย้ายสารอาหารสู่ส่วนต่างๆ กระบวนการหายใจ พลังงานทางเคมี และการแยกจ่ายพลังงานที่ได้จากการสังเคราะห์แสง ไม่สามารถดำเนินไปตามปกติ แต่จะมีการเพิ่มจำนวนกิ่ง การออกดอกและการติดผลเร็วผิดปกติ เนื่องจากกับสตรีท (2518) กล่าวว่าถ้าอุณหภูมิตามาก อัตราการหายใจจะช้าลงด้วย การสะสมสารประกอบพอกคราบใบไนโตรเจนในใบต้น และรากของพืชจะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุณหภูมิกลางคืน (เคลินพอล, 2535; สิทธิพร, 2536)

นอกจากนี้ในฤดูหนาวทางภาคเหนือ แอดเดรนินในช่วงกลางวัน ซึ่งจะมีอุณหภูมิสูงเกินไป ประกอบกับวัสดุปูกรดเป็นคินทราระซึ่งจะคุกคายความร้อนได้มาก จะส่งผลต่ออุณหภูมิรากที่สูงขึ้น

เนื่องจากอุณหภูมิมีบทบาทต่ออัตราการขยายตัว การคุกคามและชาตุอาหาร อุณหภูมิสูงขึ้น อาจทำให้พืชดึงเอาน้ำและชาตุอาหารไปใช้ไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลให้มีการขาดแคลนน้ำและชาตุอาหาร ทำให้การสะสมสารไนโตรเจนที่อยู่ในพืชจะมีปริมาณลดลง ดังนั้นจะเห็นว่าพืชบางชนิดอยู่ในเขตตอนอุ่น มีการเจริญเติบโตได้ไม่ค่อยดีเมื่อนำมาปลูกในเขตตอนทึ่ง นี้อาจจะเนื่องจากพืชเหล่านี้มีเจริญเติบโตอยู่ในที่มีอากาศร้อน การสะสมสารไนโตรเจนของพืชจะน้อยด้วย เพราะถูกนำไปใช้ในกระบวนการหายใจมากขึ้น (สตรีท, 2518; Berry and Raison, 1981)

Menzel *et al.* (1989) พบว่าอุณหภูมิรากที่สูงพอดีจะทำให้ลื้นจมีการเจริญเติบโตทางด้านกิ่งในมากกว่าอุณหภูมิรากที่ต่ำอาจสืบเนื่องมาจากอุณหภูมิมีผลโดยตรงต่อการทำงานของเอนไซม์

แต่ยังไร้ความสามารถในการทดลองครั้งนี้ การเจริญเติบโตของต้นฟรั่งที่ได้รับปูปีโภเปเตสเซียมในระดับความเข้มข้นต่างๆ ค่าเฉลี่ยโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ในต้นที่ได้รับปูปีโภเปเตสเซียมที่ระดับความเข้มข้น 1200 meq/l มีแนว

ในการเริ่มต้น ให้ทั้งค้านความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางความกว้างของทรงพุ่มมากกว่าในต้นที่ได้รับปุ๋ยไปเตสเซ็นะดับความเข้มข้นที่ต่ำกว่า

ผลของโป๊แตงเชี่ยมต่อการเจริญเติบโตของผล

จากการทดลองพบว่าผลการเจริญเติบโตเป็นแบบ simple sigmoid curve กล่าวคือผลมีการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นพอประมาณใน 45-50 วันแรกและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วใน 95-100

วันหลังจากนั้นก็เพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ (ภาพที่ 1) ในช่วง
ฝรั่งออกคอกติดผลน้ำ โปเตสเซียมมีความสำคัญอยู่บ้าง
ยิ่ง เนื่องจาก โปเตสเซียมจะมีความสัมพันธ์โดยตรง
กับขนาดผล โดยปริมาณ โปเตสเซียมในใบน้อยมีผล
ทำให้ขนาดผลเล็กลง เมื่อ โปเตสเซียมในใบมากผล
จะมีขนาดใหญ่ (สมศักดิ์, 2541) แต่จากการทดลอง
ขนาดผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แต่ปริมาณ โปเตสเซียมในใบไม่แตกต่างกันเป็น
เพราะช่วงเวลาในการเก็บตัวอย่างในพืชที่นำมา
วิเคราะห์เป็นคนละช่วงของการบันทึกการเจริญเติบ
โตของผล

Table 2 Effect of potassium concentrations on rate of height increase during December 1998 to July 1999.

Rate of height increase (%)								
Potassium	1998				1999			
Conc (meq/l)	Dec.	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May	June	July
600	11.02	18.23	21.05	24.28	27.13	31.69	35.65	40.87
800	9.980	16.61	21.09	26.56	28.46	31.44	35.30	41.66
1000	8.900	17.06	19.67	24.54	26.82	31.56	37.85	43.97
1200	9.597	17.54	20.54	25.56	29.13	33.89	37.64	41.54
LSD _{0.05}	NS							
C.V. (%)	22.18	9.39	8.41	8.83	7.67	7.48	6.47	9.82

^a Mean in each column, followed by similar letter do not differ significantly at $p < 0.05$.

Significant difference at $p \leq 0.05$

Significant difference

Table 3 Effect of potassium concentrations on rate of canopy width increase during December1998 to July 1999.

Rate of canopy width increase (%)								
Potassium	1998				1999			
conc (meq/l)	Dec.	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May	Jun.	July
600	8.21	13.63	17.73	24.04	27.54	30.19b	34.80	39.26
800	8.95	14.19	19.60	26.28	30.16	31.93ab	36.44	39.62
1000	7.63	12.59	16.67	24.76	28.27	34.27a	37.05	40.76
1200	9.57	14.57	19.53	26.87	29.45	33.88a	38.73	41.28
LSD _{0.05}	NS	NS	NS	NS	NS	*	NS	NS
C.V. (%)	21.98	24.46	14.05	10.34	8.45	7.96	10.28	9.58

Mean in each column followed by similar letter do not differ significantly at p<0.05

Significant difference at p<0.05

NS = Non-significant

Table 4 Effect of potassium concentrations on rate of stem diameter increase during December 1998 to July 1999.

Rate of stem diameter increase(%)								
Potassium	1998				1999			
conc (meq/l)	Dec.	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May	Jun.	July
600	5.69	12.53	15.39	17.54	22.44	27.60	29.80	34.80
800	6.84	11.96	15.76	19.70	23.20	29.70	31.56	36.76
1000	5.45	11.57	14.82	19.27	25.04	29.33	32.11	37.10
1200	5.80	10.63	13.42	17.01	22.78	27.74	30.43	35.32
LSD _{0.05}	NS							
C.V. (%)	26.26	15.85	14.71	14.19	11.13	7.35	7.09	6.24

Mean in each column followed by similar letter do not differ significantly at p<0.05

Significant difference at p<0.05

NS = Non-significant

ระดับของ โป๊เพตสเซี่ยมที่สูงขึ้นส่งผลทำให้การเจริญเติบโตของผลฟรั่งมีการเจริญเติบโตทำให้เกิดมากและเร็วขึ้นทั้งนี้พืชจะมีการสังเคราะห์แสงมากขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการเลี้ยงดูและผลอาหาร จะถูกนำมาใช้ในกระบวนการหายใจมากขึ้นเพื่อการดำรงชีพของเซลล์ จึงต้องใช้ photosynthate มากขึ้น พืชจึงมีการสังเคราะห์แสงมากในช่วงขณะนี้ และ โป๊เพตสเซี่ยมนีบทบาทสำคัญในการช่วยเพิ่ม

ประสิทธิภาพต่อการสังเคราะห์แสงเนื่องจากชาตุนี้ มีผลต่อการเปิดปิดของ stomata ทำให้มีการตรวจรับอนไดออกไซด์เข้าไปในพืชเพื่อเป็นวัตถุคินในการสังเคราะห์แสงเพิ่มขึ้น (สมชาย, 2531) นอกจากนี้ โป๊เพตสเซี่ยมยังเข้ามาช่วยในการเคลื่อนย้าย เป็นและนำตัวลากแหล่งผลิตคือใบไปยังผลได้มาก และเร็วขึ้น ทำให้ผลมีการเจริญเติบโตมากและเร็วขึ้นด้วย (วิจิตร, 2532 ; Watscher and Smith, 1993)

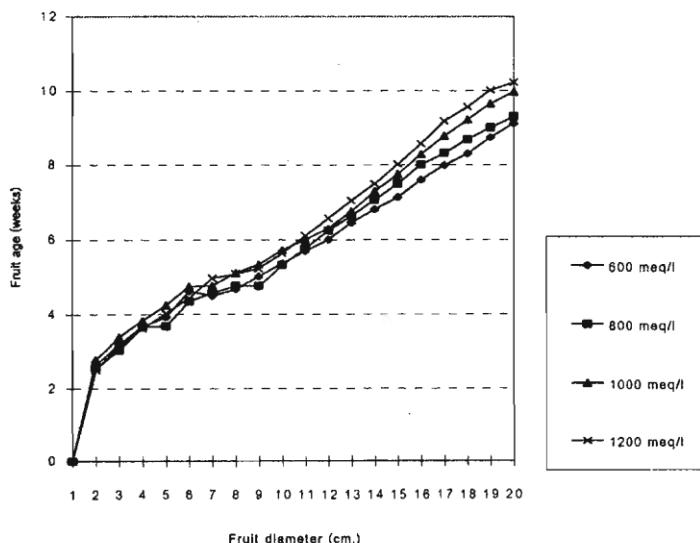

Figure 1 Growth of fruit when applying with 600, 800, 1000 และ 1200 meq/l potassium.

ผลของโป๊เพตสเซี่ยมต่อคุณภาพผล

การทดลองครั้งนี้พบว่าระดับความเข้มข้นของปุ๋ย โป๊เพตสเซี่ยมนีผลต่อคุณภาพผลฟรั่ง โดยที่ระดับความเข้มข้น 1200 meq/l มีผลทำให้น้ำหนักผลขนาดผลความหนาของเนื้อ ปริมาณกรดที่ไตรเทอทได้ (TA) ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (TSS) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าดันที่ได้รับปุ๋ย โป๊เพตสเซี่ยน ในระดับ 1000, 800, และ 600 meq/l ตามลำดับ (ตารางที่ 5) เนื่องจากปุ๋ย โป๊เพตสเซี่ยมนีบทบาทสำคัญต่อการรับประทานหรือกระบวนการ เมตทานอลิซึม ต่างๆ ในเซลล์พืช ส่งผลต่อคุณภาพผลผลิตโดยตรง

(วิจิตร, 2532) ทั้งในด้านกระบวนการสร้าง น้ำตาล และเป็น นอกจากนี้ โป๊เพตสเซี่ยมนีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนย้าย เป็นและนำตัวลาก (carbohydrate) จากแหล่งสร้างไปยังแหล่งสะสมทำให้เกิดมากและเร็วขึ้น วิจิตร, (2532) ได้พบว่าการเคลื่อนย้ายของน้ำตาลในอ้อยหยุดชะงักเนื่องจากการที่พืชขาด โป๊เพตสเซี่ยน และในอ้อยซึ่งมี โป๊เพตสเซี่ยนพอเพียง มีอัตราการเคลื่อนย้ายน้ำตาลเท่ากับ 2.5 เซนติเมตร/นาที แต่ในอ้อยที่ขาด โป๊เพตสเซี่ยน อัตราการเคลื่อนย้ายได้ลดลง ไปมาก คือน้อยกว่า 1.25 เซนติเมตร/นาที ซึ่งจากการผลการทดลองครั้งนี้ สอดคล้องกับ

Table 5 Physical and chemical characteristics of Quava fruit after applying with 600, 800 , 1000 and 1200 meq/l potassium.

Potassium conc. (meq/l)	Weight (g)	Diameter (cm)	Firmness ² (kg/inch ²)	Thickness (cm)	TSS (° brix)	TA (%)	Vit. C (mg)
600	408.5c	8.82b	4.807	1.96c	9.837b	2.393b	93.36
800	489.0bc	9.30ab	4.403	2.19b	9.847b	2.413b	97.28
1000	519.3b	9.78a	4.361	2.23b	10.43ab	2.414b	96.25
1200	617.8a	10.16a	4.616	2.39a	11.17a	2.467a	95.38
LSD _{0.05}	*	*	NS	*	*	*	NS
C.V. (%)	20.9	10.86	17.17	9.21	10.27	2.21	6.08

Means In each column, value followed by the same letter do not differ significantly at p<0.05

Significant difference at p<0.05

NS = Non-significant

Ghose (1994) ศึกษาความต้องการธาตุอาหารของ ฝรั่งพันธุ์ Lucknow-49 ที่มีอายุ 3 ปี โดยทำการให้ ในโตรเจน 3 ระดับ คือ 100, 175, และ 225 กรัม ฟอสฟอรัส 3 ระดับคือ 150, 225, และ 300 กรัม โปเปแตสเซียม 3 ระดับคือ 100, 175 และ 225 กรัม รายงานว่า ฝรั่งจะให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น เมื่อมีการให้ใน โตรเจน ฟอสฟอรัส และ โปเปแตสเซียมในระดับที่ สูงขึ้น และ โดยเฉพาะทางด้านคุณภาพ ได้แก่ ปริมาณ Total Soluble Solids และปริมาณน้ำตาล จะมีเพิ่มขึ้น เมื่อมีการให้ โปเปแตสเซียมในอัตราที่สูง ขึ้น Embleton *et al.*(1975) ซึ่งกล่าวว่า การเพิ่มระดับ โปเปแตสเซียมในใบมะนาวส่งผลต่อคุณภาพที่ดี ขึ้น ได้แก่ ความสด ปริมาณผลผลิต ขนาดผล รูปร่าง ปริมาณน้ำมันava และปริมาณกรด

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาผลของ โปเปแตสเซียมต่อ คุณภาพ

ของฝรั่ง โดยให้ปูย โปเปแตสเซียม ในระดับความเข้ม ข้นต่างกันคือ 600, 800, 1000 และ 1200 meq/l พบว่า ความสูงของด้านความกว้างของทรงพุ่มและ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ด้านที่ได้รับปูย โปเปแตสเซียม ในระดับความเข้มข้น 1000 และ 1200 meq/l มีแนวโน้มการเจริญเติบโตมากกว่าด้านที่ได้รับปูย โปเปแตสเซียม ในระดับความเข้มข้น 600 และ 800 meq/l จากการตรวจสอบทางด้านคุณภาพผล พบร่วมกับ ขนาดผล ความหนาของเนื้อ ปริมาณกรดที่ ไตรเตทได้ (TA) และ ปริมาณของเยื่อง ที่คลายน้ำได้ (TSS) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อได้รับ โปเปแตสเซียม ในระดับความเข้มข้น 1200 meq/l และ มีค่าเฉลี่ยน้อยลงในระดับความเข้มข้นของ โปเปแตสเซียม ที่น้อยลงตามลำดับ แม้ว่า ความแన่นเนื้อ ปริมาณวิตามินซี ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติจากการทดลองครั้นนี้ มีความแปรปรวนบ้าง กล่าวคือ ไม่มีความแตกต่างกันทางการเจริญเติบโต

ของต้น ปริมาณวิตามินซี ความเน่นแน่น ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ได้สันนิษฐานไว้เนื่องจากทางด้านสภาพแวดล้อมอื่นๆ ก็มีผลต่อการทดลอง โดยเฉพาะสภาพภูมิอากาศ โรคและแมลงที่มีผลทำให้ข้อมูลการทดลองผิดพลาดไปบ้าง แต่ยังไงก็ตามผลการทดลองที่ได้ยังคงมีแนวโน้มว่า การให้ปุ๋ยโป๊เปตสเชี่ยมในระดับความเข้มข้นสูงกับฝรั่งพันธุ์กลมสาลีสามารถปรับปรุงคุณภาพผลทั้งขนาดและรสชาติให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จินดา ศรีรัชช์. 2524. สรีรัฐยาภาการเจริญเติบโต. ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, เชียงใหม่. 280 น.
- จิรดา เลิศปรีสัญญา. 2539. ผลของ GA₃ ที่มีต่อการเจริญเติบโตและคุณภาพของฝรั่งพันธุ์กลมสาลี. เทหการเกษตร 20(12): 169-170.
- เฉลิมพล แซมเพชร. 2535. สรีรัฐยาการผลิตพืชไร่. ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, เชียงใหม่. 188 น.
- ธนท ธัญญาภา. 2538. หลักการทำสวนไม้ผล. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, เชียงใหม่. 54 น.
- ระเบียน นาลากัญ. 2535. ฝรั่ง พลผลิตต่อเนื่องทำเงินทั้งปี. เมืองเกษตร 5(57): 76-79.
- วิจิตร วงศ์. 2532. ทองมนต์เทียบ ฝรั่งพันธุ์ใหม่. เทหการเกษตร 13(4): 52-55.
- สถานีการเกษตรเขตปะระพา. 2541. รายงานอุดหนุนิยม วิทยาเกษตรประจำปี พ.ศ. 2541. ภาควิชาปฐพีศาสตร์และอนุรักษ์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 1 น.
- สถานีการเกษตรเขตปะระพา. 2542. รายงานอุดหนุนิยม วิทยาเกษตรประจำปี พ.ศ. 2542. ภาควิชาปฐพีศาสตร์และอนุรักษ์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 1 น.
- สมชาย เลิศปั่นยะพงษ์. 2522. ผลิตภัณฑ์อาหารจากผลฝรั่ง. วิทยาสารกองพืชสวน. กรมวิชาการเกษตร, กรุงเทพฯ. 81 น.
- สมศักดิ์ ใจรักปรางพูด. 2541. ผลผลิตและคุณภาพของท้อในต่างพื้นที่. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 20 น.
- สารสิทธิ์ วัชโรทัย. 2518. ความอุดมสมบูรณ์ของคิน. ภาควิชาปฐพีวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 274 น.
- สัมฤทธิ์ เพื่องจันทร์. 2536. เทคนิคন่ารู้เกี่ยวกับการผลิตฝรั่ง. เทหการเกษตร 17(1): 22-25.
- สัมฤทธิ์ เพื่องจันทร์, ทวีกีรติ ชี้มสวัสดิ์ และ โถสพ. จินดา ประเสริฐ. 2535. ผลกระทบระยะปฐกต่อการเจริญเติบโตและมวลชีวภาพของฝรั่ง. แก่นเกษตร 20(5): 249-252.
- สิทธิพร ฉุขเกนม. 2536. อุดหนุนิยมวิทยาเกษตรเมืองต้น. ภาควิชาปฐพีวิทยาและอนุรักษ์ศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 89 น.
- Berry, J. A. and J. K. Raison. 1989. Responses of macrophytes to temperature. p. 277-338. In O.L. Lange, P.S. Nobel, C. B. Osmond and H. Ziegler (eds). Physiological Plant Ecology. Encyclopedia of Plant Physiology. Springer-Verlag, Berlin..
- Camp, A. F., H. D. Chapman, G. M. Bahrt and E. P. Parher. 1941. Symptoms of malnutrition. p. 307-365. In F.E. Bear (ed). Hunger Signs in crop., Amer. Soc. Agron and the Note. Fertilizer ASSOC, Washington, D. C.
- Embleton, T. W., W. W. Jones and G. R. Platt 1975. Plant nutrition and citrus fruit crop quality and yield. HortScience 10 : 48-49.